

[Ministeren for offentlige arbejder]

den tid, det tager at afprøve produktet og udfærdige de nødvendige attester m.v.

Kjelgaard (KF):

Jeg har ikke noget at tilføje ud over at takke ministeren for et positivt svar. Jeg glæder mig til en hurtig bedring af forholdene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *minister Lise Østergaard* af:

Steen Folke (VS):

»Vil ministeren sørge for, at den del af antiapartheidbevillingen på den kommende finanslov, som går til ofrene for Ian Smiths regime i Rhodesia, kanaliseres til flygtningelejrene i Zambia og Moçambique?«

(Spm. nr. 109).

Skriftlig begrundelse.

I forbindelse med de seneste finanslove er der over kontoen humanitær og uddannelsesmæssig bistand gennem internationale organisationer og frihedsbevægelser til undertrykte folk eller folkegrupper (antiapartheidbevillingen) ydet beløb af størrelsesordenen 1,5 mill. kr. til ofrene for Ian Smiths hvide mindretalsdiktatur i Rhodesia (Zimbabwe). Dette i sig selv helt utilstrækkelige, for ikke at sige latterligt lille, beløb er ydermere blevet delt mellem oppositionen i og uden for Rhodesia.

I mellemtiden er der som bekendt sket det, at oppositionen i Rhodesia (biskop Muzorewa, pastor Sithole og høvding Chirau) er gået i alliance med Ian Smith omkring en såkaldt intern løsning af problemerne, som er af en sådan karakter, at ikke engang England og USA – og heller ikke Danmark – støtter den. Situationen er med andre ord den, at den eneste reelle modstand mod Ian Smiths regime kommer fra de befrielsesbevægelser, som forenet i Den patriotiske Front bekæmper regimet med udgangspunkt i Zambia og Moçambique.

Den patriotiske Fronts partisanaktiviteter i Rhodesia har med jævne mellemrum ført til omfattende gengældelsesangreb på flygtningelejre i både Zambia og Moçambique. Der er således et meget stort behov for hjælp.

Det vil være udtryk for både dobbeltmoral og opportunistik, hvis den danske regering

fortsat vil kanalisere bistand ind i selve Rhodesia, hvor den ikke vil kunne undgå at skulle administreres af Ian Smiths allierede.

Minister Lise Østergaard:

Jeg kan svare hr. Steen Folke, at den særlige humanitære bevilling til fordel for undertrykkelsens ofre i det sydlige Afrika ydes efter samme kriterier som for al anden dansk humanitær bistand. Det følger af disse retningslinjer, at det er enkeltmennesker i nød, der skal hjælpes til en mere menneskeværdig tilværelse, og således er det de enkelte konfliktofre og ikke de pågældende befrielsesbevægelser eller regimer, der herved støttes fra dansk side.

Den bistand, der hidtil er ydet, og som fortsat vil blive ydet til fordel for nødlidende zimbabweanere i Zimbabwe, er derfor på ingen måde en støtte til Ian Smiths regime, lige så lidt som den tilsvarende bistand til zimbabweanske flygtninge under Den patriotiske Fronts kontrol i Moçambique og i Zambia er politisk støtte til hverken ZANU eller ZAPU. Det gælder samtlige de tre bistandsydelser på hver 500.000 kr. i indeværende finansår, at de netop ikke administreres af de pågældende regimer eller befrielsesbevægelser, men administreres af kirkelige humanitære bistandsorganisationer, og det er disse, der står som garant for, at bistanden anvendes efter hensigten, i alle tre her omtalte tilfælde til fødevarer, husgeråd, beklædning, skole, materiel og medicin. Det samme gælder for øvrigt den tilsvarende bistand på 200.000 kr., som i 1978 er ydet til fordel for zimbabweanske flygtninge i Botswana.

Det er det voksende behov for humanitær og uddannelsesmæssig bistand til undertrykkelsens ofre i det sydlige Afrika – og det er i Sydafrika, Namibia, Zimbabwe og ikke mindst i flygtningelejre i nabolandene – der har været baggrunden for, at regeringen har foreslået en forhøjelse af den særlige humanitære bevilling til fordel for disse ofre fra og med 1979.

Hertil kan føjes, at finansudvalget i fretdags har tiltrådt en bevilling på 2 mill. kr. til Internationalt Røde Kors til tilsvarende formål.

Steen Folke (VS):